

עיון חזונו

מסיבי לשלחן השבת

"...ותשובה ותפילה ועדנה - מצבירין את רוע הגזירה"

יְלָדִים יְקָרִים, אנו נמצאים בשבוע האחרון לפני ראש השנה. יום זה - יום בריאת אדם הראשון, הוא יום הדיון לכל הנבכאים, שבו נשקלים זכויותיהם לעומת חובותיהם ונגזר דינם לטובה או להיפך חס ושלום. במשך חודש אולי נדע יום הכפורים, עסקים אנו, עם ישראל, במעשים המטפחים אותנו לקראת יום הדיון, ובאמירת סליחות המעוררות את הנפש להתקרב לקדוש-בדור-הוא. (במציאות שבת זו מוצטרפים אף בני עדות אשכנז לאמירת הסליחות). קול השופר הנשמע בימים אלו בבתי הכנסת, חורד אל הקלבות ומעורר אותנו לשבש בתשובה ולהתקרב לבוראנו.

בפרשת השבוע אמר: **"ושבת עד ה' אליך ושמעת בקולו... וקול ה' אליך את לבבך...".** ומוסיף **החמט"ו**, שיש כאן הבטחה שמי שיתאמץ (ושבו תשובה, ה' יתבדך ויגור לו לשוב מכל חטא, וכן אמרו חז"ל: "הבא להיטות" - מסייעין לו" - לכבוש את יצר הרע בבורה שלא יכשל ויחטא). ומוסיפה התורה: **"כי קרוב אליך הדבר מאוד פיך ובלבבך לעשותו"** - מצוה זו תהיה במיוחד בפיך ובלבבך של האדם, שיתפלל ויתוודה על חטאיו לה' מעומק לבו.

לימוד זה מתאים לכל אחד ואחת מאיתנו, ובמיוחד בימים אלו: כולנו רוצים להיות בשנה הבאה קצת יותר טובים. קצת יותר קרובים לה'. כיצד נעשה זאת? נשתפר במעשנו, ונקבל על עצמנו שנינויים חיוביים (אפילו קטנים) במצוות שבין אדם לחבירו ובין אדם למקום. ונחד עם תפילה לה' - נראה כיצד אנו מקבלים עזרה ממורם ומתגברים על כל הקשיים, ונקבלים בעזרת ה' לי שנה טובה ומתוקה!

בדרך למקדש...

חכיתי ליהודים ליד שער **החלה**, הוא הבית שהיום יספר לי ספור על ראש השנה במקדש "היי שולום", ספח וחי' ידע על כתיב, "ידעתי שלא שכחת ואתה כבר מחכה, בא נשב ונאסר לך: כשעלו בני ישראל מבבל לבנות את בית המקדש השני, התחיל יהודים לספר, שילתה רק קבוצה קטנה. רבי בני ישראל, ביניהם החכמים והצדיקים נשארו בגולה. קבוצה זו שילתה היתה מפושטת העם. חלקם התחננו עם גושים נוצריים ואפילו את עבודת המקדש לא עבדו חלקתה". יאיר, איזו תקופה קשה", אמרתי.

"נכון", התנו: יהודים ראו והמשיך בספרו. "ראש השנה קרב ובא, עזר ונחמיה שהיו מראשי העם כנסו את כל היהודים למקדש, עזרו עמד על בבות עץ בחצר המקדש. שש אנשים מחשבו העם עמדו מימין וששה משמאלו, והיה קורא מתוך ספר התורה. העם ישלם כלם הצליחו להקיף את המקדש. כל היום עמדו סביב במת עץ והספירו בדברים את מה שהקריא עזר. וכן במשך חצי יום עמדו העם במקדש ושמעו את דברי התורה. שהבינו עד כמה הם רחוקים, החלו לבכות על מצבם הרחוק ולהתחנן על מעשיהם מאד. עזר, נחמיה והגוים המצבירו לעם שהיום ראש השנה, הוא יום קדוש לה'".

יופה, הם באמת חזרו בתשובה? שאלתי. **"כן"**, השיב לי יהודי, "לאחר חג סוכות התאספו שוב כלם במקדש, או צמו וקבשו שק וקרתו ברית לקים את מצוות התורה בכלל ומצוות התורה בפרט".

לא בחללית ולא באניה, מחפשים את המתנה מי אני?

את המתנות היחידה יש לזכות לזכות: 08-6610015
או בדואר אלקטרוני: tairneri@gmail.com

חובבי עיון ילדים: הרב ישראל שנייד, ידן נאור, חניאל יצחק

מה רבו מעשיך ה'...

"לשרף ולהצמיח"

"עוד, התוכל להביא לי בבקשה את הנפירות, אני רוצה להדליק נרות שבת". אמא הכינה את הנרות, בזמן שערך הביא לה קפסת נפירות מהמקרה.

"אמא את יודעת, אחתנו משתמשים בכל כך הרבה דברים ובכלל לא חושבים כיצד הם פועלים". אמר עודו וחזיט לאמו נפירות, "למשל, מה זה חומר הקאדס הזה שיש על הנפירות בקצה? כיצד הוא נדלק?"

נחמד שאתה ישראל ומסתקרן. זה טוב מאד ללמד ולרצות לדעת", אמרה אמא. ובכן, "בראש הנפירות ישנו חומר הנקרא **"גופרית"** בחדר עם אבקת זכוכית וחמרים נוספים."

"אמה..." עשן אני מבין מדוע נקרא הנפירות בשם - כי יש בו גופרית! גופרית היא חומר דליק!"

"ובכן, גופרית עושה להבה גדולה כשמדליקים אותה, אבל כדי שזה יקרה צריך עזרה של חומר אחר - **"החומר"** הנזרח מרוח עם משקח החפץ שגודל קפסת הנפירות, וכשמשפשים את הנפירות, הנזרח מתחמם ונצת וכן האש שנוצרת מדליקה את הגופרית". וזרחה וגופרית נשמעים כחמרים משם מקנים ודליקים..." הרבה עודו.

"זה נכון, אם לא נזהרים", אמרה אמא, **"אבל תדע לך"** שהם יודעים לא רק לשרף ולקלות אלא גם להחיות! אפשר להוסיף זרחה וגופרית לאדמה בכמות קטנות כדי לגדל צמחים לגדל יותר טוב. ובמה הרבה דברים בחיים, זה תהיה רק איך מבינים משהו!"

בא לכם לכתוב? tairneri@gmail.com 08-6610015 דואר אלקטרוני

הסיפור שלי

הזדמנות שניה - חלק ב'

תקציר: שש היה בטוח שהשנה תהיה לו מצלחת, הוא כבר לא חש, כלם חברים שלו בפתח, מה כבר לכל להיות רע?!! תכנית שלו ששתבש את שר חברו חשוב צור-יגאל, מביא אותו לפתח ליד חש שצנאה מוזר.

"שקד, נו... אז איך היה היום הראשון?" שאלה טליה. אחותי הגדולה תמיד מתעניינת במה שקורה איתי. "בסדר, העקר שעבר" נאנחתי.

היא הסתכלה עלי מפתעת, "קרה משהו?" התלבטתי על הפסא, "ככה, נכון שהשנה אני די מקבל בפתח, יש לי מלא חברים, תמיד רוצים להיות איתי. השנה הצטרף ליד חש, והוא שכן של צור-יגאל, והוא קצת מוזר, כאלו, הוא לא... לא ההצלחתי למצוא מלך מתאמץ."

"הוא לא... מה?" שאלה טליה. "לא יודע, הוא לא מאלה שצונקים לפתח וכלם מקבלים אותם. הוא מתלבש מצחק, ונראה שנתים מתחנני לפחות, והוא גם שקט נורא". טליה שתקה. "אני מרגיש שבגלל זה תהיה לי השנה", המשנתי. טליה הרימה גבה ושאלה, "הוא עושה לך משהו רע?" נענעתי את הראש לשלילה. "לי אישית לא. אבל צור-יגאל לא מוכן ללכת איתי, כי לא הגנתי על מושיק כשהציקו לו. וזה לא שאני שמום שמציקים לו, אבל אם אני לא אצחק אתם, אז יתחילו לצחק עלי. את מבינה?" טליה ענתה: **"תהיה אתה עצמך, אל תמכר את מה שאתה מרגיש באמת בשביל חברים"**. האמת, הרגשתי שטליה צודקת. מיד אחר כך, התקשרתי לצור-יגאל "הללו, זה שקד. רציתי לבקש סליחה. אתה צודק. אני טעיתי". צור-יגאל נשק, אחרי כמה רגעים ענה, "אני אסלח לך, רק אם מחר יהיה לך האמץ לצמד מול כלם, להיות אתה עצמך". הוא נתק ואני חשבת, למה כלם אומרים לי את אותו המשפט? והאם באמת מחר אני אצליח להתנהג שונה?

המטח בשבוע הבא א"ה...

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גיליון מס' 21
פרשת ניצבים-וילך כ"ג באלול תשס"ט

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

דיבור אמת - המפתח לגאולה

כל מה שהקב"ה עושה ופועל בארץ ובכל העולם, תכליתו הוא הגאולה של עם ישראל, גילוי משיח בניין בית המקדש וגאולת העולם כולו. גם אם איננו מבינים מדוע יש שיטפון בקצה זה של העולם או שרפת ענק במקום אחר, ומה הקשר של תופעות אלו לגאולה העתידה, בוודאי הוא שיש להן קשר, שהכל מאת ה' יתברך ושום דבר לא נעשה לחינם.

עומדים אנו לפני השבוע האחרון של שנת תשס"ט, השבוע האחרון של חודש אלול. ושואלים אנו, מה הכוונה לשנת תש"ע? כיצד השנה תראה? הרי בכל המישורים המצב קשה וההתמודדויות לא פשוטות. בזירה הבינלאומית, הדיון סביב הקפאת התנחלויות ובניה במזרח ירושלים נמצא על הפרק. זו פעם ראשונה שראש ממשלת "מיון", מסכים להקפאת התנחלויות ובניה במזרח ירושלים. אמנם ידם עם זה הדועי ראש הממשלה, על אישור של מאות התנחלות בניה בישיע! אם כן, מה הפירוש לאמירות אלו? האם יתחילו לבנות ואז יקפאו את הבניה?

פעם היו המנהיגים מפזרים הבטחות והעם היה מאמין להם. אך היום, למחרת ההצהרה על התחלות הבניה, כבר טרחו להסביר לנו כי באמריקה ידעו על ההצהרה של גנניה שנועדה רק ל"רכך" את הימין. עד לאיזה שפל מדרגה ניתן להגיע? למה רמ"מ גנניה אומר את האמת, לעם או לאובמה? על כך אומר הנביא ישעיהו: "כפיו ובשפתיו כבדו ובלו רחם ממני" (ישעיהו כט, ג). ובעקבות כך אומר הנביא: "ואבדה חקמת

חכמיו ובית גבוניו תסתתר" (שם, יד). בפרשתנו, התורה מעידה על מצוות התשובה כ"א... לא נפלאות היא ממך ולא רחוקה היא. לא בשמים היא... ולא מעבר לים היא... כי קרוב אליך הדבר מאוד, **בפיך ובלבבך** לעשותו" (דברים ל, יא-יד, רמב"ן שם).

נדמה לנו שלחזור בתשובה או לתקן מידה אחת ממידותינו, היא משימה קשה עד מאוד. כיום אולי יותר קל לעבור מעבר לים או אפילו לעשות מסע מפרך מאשר לתקן משהו אצלנו. אך התורה מעידה: **"כי קרוב אליך הדבר מאוד, בפיך ובלבבך** לעשותו". מה צריך לעשות? תהיה אמיתי עם עצמך, לא אחד בפה ואחד בלב. אם טעית, תגיד טעית. אם שיקרת, תודה ששיקרת. הקב"ה בחון כליות ולב, יודע בדיוק מה אדם חושב כל הזמן ויודע כל תחבולותיו. **אם אנו רואים תקלות אצל המנהיגים, סימן שהם נמצאים גם אצלנו.** אלא שאצלנו זה בא לידי ביטוי בין אדם לחברו, ואילו אצל מנהיגים - יש לכך השפעה על האומה כולה.

דוד המלך נתן בספר תהילים את הנסחה לחזרה בתשובה ולהתקשרות לקב"ה: "מזמור לדוד, ה' מי גור באוהלך, מי ישכון בהר קודשך. הולך תמים ופועל צדק **ודובר אמת בלבבו**..." (תהלים טו, א-ב). דוד המלך מורה כי הדיבור האמיתי שבלב - הוא המפתח לשכון בהר ה'.

גם המנהיגים שלנו צריכים להפסיק עם הדיבור המזויף. עלינו לומר לכל העולם: האמת שלנו היא התורה, היא התנ"ך, אין לנו אתר אחר ואי אפשר גם להחליפה. אם נתקן מידה זאת אצלנו, ממילא נזכה לקבל מנהיג מתוקן, ההולך תמים ופועל צדק **ודובר אמת בלבבו**. כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו". אכ"ה.

הגיליון מוקדש לרומאות השלמה של מו"ר הראשון לציון הרה"ג מרדכי צמח בן מול, בתוך כל חולי עם ישראל.

מאמר מפי	הרב עמרם אדרעי	אל בלויס ריא	סיפור לשבת
הרב ניר בן ארצי שליט"א	רבנית אסתר חלב	הרב יוסף אביטל	צבת פאנימ

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת **ברוך דוד בן מזיגה ז"ל** נלב"ע כ"ג באלול תשס"ט

"והייתם לי סגולה" (שמות יט, ה)
עצם הדבר ש"והייתם לי" - זוהי "סגולה"

מאורות ישראל (ד"ר אהרן מקרלין)

לשאוף קדימה, להאמין שאתה יכול, להצליח איפה שאתה להיות מקצוען במה שאתה עושה.

מקד"צ "עמנואל"
ע"ש סא"ל עמנואל יהודה מורנו הי"ד

לפרטים: 054-9900573

עמנואל

שירבו זמירותינו...

זכות השיר: "ירא שמים יצא ידי שניהם" (תהלים של דוד ושל ה')

רבונו תם!

הרא"ה סוק יצ"ל
אשר יראת ה' מנצחים פסגות אנשים
אשר יראת ה' מנצחים פסגות אנשים
לנחית גם תפילין ד"ר (ד"ר חיים מנחם דוד)

תפילין ד"ר

1-800-2973158 www.tefillin.co.il 1-800-795554

תרומות לעמותת "תאיר ניר" יתקבלו בברכה בטלפון 1-599-599-590

זמני שבת

ניסת שבת ירושלים - 18:15
ת"א - 18:30
ר"ש - 18:32
חיפה - 18:21

יציאת שבת ירושלים - 19:26
ת"א - 19:28
ר"ש - 19:28
חיפה - 19:28

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים ד.ת. 76 לויס דודס 79315
ט" 1-599-599-590 08-6610015
דוא"ר: tairneri@gmail.com

מהלכות סליחות

מנהג הספרדים לומר סליחות מליל ב' באלול עד יום הכיפורים, כי כמה ימי יצונו. אך אין לאמרם ב"ח אלול בשבת ובראש השנה. אומנם האשכנזים נהגו לומר סליחות החל ממוצאי שבת שלפני ראש השנה, באופן שיהיו ארבעה ימים קודם לראש השנה שבצירוף עם ימי הסליחות שבעשרת ימי תשובה יהיו עשרה ימים. ואם חל ראש השנה ביום ב' או ג', מתחילים סליחות מוצ"ש קודם (ש"ע תקפ"א, חגים פ' ל"ד).

הזמן הטוב לסליחות הוא קודם תפילת ותיקון לפנות בוקר. ואף אחר כך, אפשר יהיה לומר ארבעה ימים קודם לראש השנה, אבל מלכתחילה לא יאמרו סליחות לפני חצות הלילה או י"ג מידות. ואף האשכנזים שנוהגים לומר בלילה הראשון קודם חצות, בשל הסליחה

"במוצאי מנוחה", טוב שישנו ויאמרו אחר חצות (שם ס"ק ד-ה').

תיקון חצות קודם לאמירת סליחות וכן לתלמוד תורה. על כן אם אדם ער אחר חצות או שקם קודם עלות השחר, יקדים לומר תיקון חצות, אף אם יפסיק בכך אמירת סליחות (כה"ח תקפ"א סק"ד, חגים שם ו').

נוהגים להגיש תה או קפה לאומרים סליחות, על מנת להקל על הקמים ומותר שיהיה עם סוכר. אמנם מי שיכול להתגבר ולא לשות - תבוא עליו הברכה, ובייחוד אחר עלות השחר. ולפי זהוזה הקדוש אין לאכול ולשות - אף לפני עלות השחר, אם ישן. ונוהגים להקל בשתייה (כה"ח תקפ"א ס"ק ס"ק, שם שם ט').

נערך בידי הרב טל חיימוביץ - ר"מ בבישת "רינת ישראל"

קדושים תהיו - הרב עמרם אדרעי שליט"א

הלכות אכילת חלב - חלק א'

(ע"פ "המדרך לכשרות המזון")

חלב: היתר אכילת החלב מבהמה טהורה ומוצריה: חלב בהמה טהורה (מסוג פרות, כבשות ועזות וכן חלב חיות טהורות כחלב הצבייה והאמיליה), הוא מוצר שהותר לשותתו מהתורה וכן הותר לאכול את מוצריו. שנאמר בתורה בכמה מקומות: "ארץ זבת חלב ודבש". ואע"פ שהחלב מופק מהבעה חי כשעודנו בחייו, והותר לאכול כל

אין משום צער בעלי חיים, היתרו חז"ל לומר לגוי בשבת שיחלוב את הבהמה, אך החלב שנוחל, אסור לשותתו בשבת עצמו, וגם לטלטלו אסור משום שהוא מוקצה.

ה"ל"א). שחז"ל אמרו כל היוצא מן הטמא. ולכן אסור לשותת או להשתמש בחלב מבעלי חיים טמאים ומוצריהם. שכתאמור הותר לנו לשותתו מהתורה וכן הותר לאכול מוצריו. חז"ל דורו שחלוב חלב לשותת אסור שחלבו גוי ואין ישראלי ארואו, ע"פ שחלבו מבהמה טהורה (מס' ע"ז ל"ה), והטעם הסבירו חז"ל: שמה הגוי עירב בו חלב טמא. אך אם הגוי חולב וישראל משגיח וראוהו מתחילת החליבה, מותר החלב.

חלב שנוחל בשבת: אסור לחלוב בהמה בשבת (מס' שבת צ"ה), וחלב שנוחל בשבת ע"י יהודי, אסור לשותת אותו. אך משום צער בעלי חיים, היתרו חז"ל לומר לגוי בשבת שיחלוב את הבהמה, אך החלב שנוחל, אסור לשותתו בשבת עצמו, וגם לטלטלו אסור משום שהוא מוקצה. אך במוצאי שבת מותר לשותת את החלב, והוא הדין שומרת לשותת

הרב עמרם אדרעי שליט"א: ויקו לשעבר לענייני כשרות למרן הראשון לציון הרב ר' מרדכי אליהו שליט"א. **מחבר הספרים:** "הכשרות הכללה" (בשמונה מהדורות). **אנציקלופדיה לכשרות המזון:** "מזון מן החי", "מזון מן הצומח", "מזון מלאכותי", "הכשר כלים", "כשרות בפסח", "כשרות המשקאות", "חומרי עזר בתעשיית המזון וכשרותם". **מדרך לכשרות המזון:** "המטבח הכשר", "שירת עמא דבר".

סיפור לשבת

האתרוג של אליהו הנביא

מכל המצוות שקבלו עליהם בני ישראל, הקפיד הרבי מלכוויץ במיוחד על מצוות אתרוג. משתדל היה להשיג לחם את האתרוג הנאה ביותר. במשך כל השנה חי בדוחק ובדלות וחשך פרנסה לפרנסתו, וכשבא אלול, היה עובר בין סוחריו האתרוגים כדי לבחור לעצמו את האתרוג היפה ביותר. הסוחרים כבר הכירו אותו ואת ידו הפתוחה ושמרו למענו את האתרוגים הנאים ביותר.

לאחר שהתעורר מן הסיבוב בין סוחריו האתרוגים, נכנס לאכסניה ולנוח מעט ולסעוד את לבו. ליד השולחן ישב בעל עגלה יהודי ובכה. שאל הרבי: "מדוע אתה בוכה?"

ענה היהודי: "הסוס שלי מת פתאום. ואין לי

כסף לקנות סוס אחר. והנה החגים מתקרבים, וכיצד אפרנס את אשתי וילדי הריקים בלי הסוס?"

חשב לו הרבי מלכוויץ: מצוות אתרוג מצווה גדולה היא ואי אפשר לברך על סוס כעל אתרוג. אבל גם מצוות גמילות חסדים מצווה היא. הרבי הוציא את כספו, נתן לבעל העגלה ואמר: לך קנה לך סוס חדש! שמח בעל העגלה ובכה מרוב שמחה.

כשחזר הרבי לביתו, יצאו החסידים לקראתו לאות את האתרוג. שהביא. אבל הרבי חיך ואמר: "השנה אברך על סוס", שמעו החסידים והבינו שיש דברים בגו.

ביום הראשון של החג, כאשר עמד הרבי לברך את ארבעת המינים, ועל אתרוג של חארים, נכנס האתרוג בעל העגלה לסוהר. "רבי", אמר היהודי, "ה' הצליח בידי, קניתי לי סוס צעיר

כוחה של תורה

"אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם... לעברך בברית ה' אלוהיך ובגאולתו אשר ה' אלוהיך כורת עמך היום" (דברים כט, ט-יא). הרמב"ם במאמר פסוק זה "שכרת עוד עמם ברית כבדית שאנושה, אשר כרת אתם בהר סיני". ומבוא בזוהר הקדוש, בוא ורא: "בשעה שברא הקב"ה את העולם לא נברא אלא על ברית, כמו שנאמר: **"בראשית ברא אלוהים"**... ונאמר: **"אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי"**... אמר ר' אלעזר, שכאשר הקב"ה את העולם, על תנאי היה, שכאשר יבואו ישראל - אם יקבלו את התורה, הרי טוב, ואם לא, הרי אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו, והעולם לא התקיים עד שעמדו ישראל על הר סיני וקבלו את התורה, ואז התקיים העולם" (תרגום ללשון הקודש זהר לך לך פט).

פעולת לימוד התורה על האדם

לימוד התורה היא שמחתו של הקב"ה, וזהו הקשר של היהודי עם רבונו של עולם ועם עם ישראל. כל עם ישראל הם נשמה אחת חצובה מסלול אחד - מהקב"ה, שכולם חלק אלוך ממעל. כאשר לומדים תורה, מזככים את רוח האדם והנשמה. כאשר רוח האדם והנשמה, מוזככים מאוד דרך לימוד התורה, יש בכוחם להשפיע על הנפש הבהמית של האדם, להקטין ולכנס. ובנאר בהרחבה עניין זה: אם אדם לא לומד תורה, לא רק שהנפש שבגוף מלאה קליפות, אלא גם הרוח והנשמה של האדם מלאים בזוהמה

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

הקליפות. כאשר הרוח והנשמה במצב זה מתקשרים לגוף, הכל מלא בזוהמה וזוהר דרך להסירה. רק הרוח והנשמה יכולים לכך את הנפש הבהמית של האדם. לעומת זה, כאשר אדם לומד תורה ומתפלל, מוזככים רוחו ונשמתו מהקליפות שסביבו, וכאשר הן מוזככות יש להן עוצמה רבה של זיכרון ונקיון, והם חודרים לנפש הבהמית של האדם ומפריקים את הקליפות. הדבר דומה למחטים קטנים ודקים המפוררים את הקליפות סביב גוש האדם, וכך נפשו מזדככת והקליפות יורדות.

ערכות הדדית - גם בלימוד תורה

כאשר קבוצה לומדת בישיבה, או בבית נכנסת או כל מקום אחר, לימוד התורה משפיע על כל עם ישראל. גם כאשר יחיד לומד תורה, הוא משפיע על עם ישראל. כיון שנשמתו של היהודי חצובה מהקב"ה ומחוברת אליו, וכל הנשמות באות ממנו ויתברך. על כן כאשר אדם לומד תורה ומתפלל, נשמתו מזדככת, והיא משפיעה ומזככת נשמות אחרות. ללא ידיעתן וגם נפשו מזדככת מאחרים. וזה כיון שעם ישראל ערבים זה לזה לא רק בהלואות בבנק, אלא גם דרך הנשמה בכל ידיעתן. וצריך לדעת שבמעמד הר סיני, היו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד. וגם

למעוניינים בפגישה עם הרב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 599 599 599 1. בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ח'

מאור התורה - הרב יוסף אביטל שליט"א ראש ביהמ"ד "רוני-יה" - נתניה

על התורה ועל העבודה

"אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם" (דברים כט, ט). על פסוק זה אומר **בעל הטורים**, "ניצבים - כדרך שנאמר בסיני וייתייעבו על תחתית ההר", בו בלשון זו אמר כאן אתם ניצבים. ויש להבין באיזה דבר דומה "אתם ניצבים" שבפרשה זו, ל"ויתייעבו"

שבסיני בעת מתן תורה? ומה הקשר והשייכות זה לזה?

שהרי אדרבא בימים אלה צריך להתעסק בנינים רוחניים, להתפלל על גלות ישראל, על צער הכניסה, על המצב השפל של התורה הקדושה, על הגאולה וכו'.

וזה שנאמר בהמשך "לא שלמו היא לאמור מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו... כי קרוב אליך הדבר מאוד (ע"י מוון שנאמר ובכל מאודך) בפיך בלבבך לעשותו". ואותם אנשים שטרודים אתם הניצבים. דהיינו המוון שמעמיד את האדם על רגליו, הוא כדרך שנאמר בסיני וייתייעבו, שהמוון מוליך לומד תורה, אז אתם ניצבים היום, ולכן מותר להתפלל ולבקש על פרנסה גם בימים אלו.

ואותם אנשים שטרודים תמיד בענייני עניני אלה, לא יחשבו שיש להם חלק במצות תלמוד תורה, שהרי ישאכר חזק קיבלו חלק חלק, וחלק חלק חלק, למלחמה כחלק היושב על הכלים.

התפלל על זאת בראש השנה. ועתה מובן מה שאמר בעל הטורים: "ניצבים כדרך שנאמר בסיני, וייתייעבו בתחתית ההר, אתם הניצבים". דהיינו המוון שמעמיד את האדם על רגליו, הוא כדרך שנאמר בסיני וייתייעבו, שהמוון מוליך לומד תורה, אז אתם ניצבים היום, ולכן מותר להתפלל ולבקש על פרנסה גם בימים אלו.